

ДОНКА

/Сепната/

Я, турчин Славе... сякаш... Драгинко.

СЛАВИ /на Стоя/.

Що каяфет е този от тебе?

Сега л намери жени да плашиш?

СТОЮ

Че инак, байно, мож'ли излезе?

Я да бы имал и ти със нещо

Да ся предрешиш че да излезим.

СЛАВИ

Къде в тъмата ще ти излезе?

Таз пуста клявка зле мя преяла.

Доде бях трапен аз не осещах;

А като седнах немож да стана.

Навън що има? На къде сочи?

СТОЮ.

Където сочи, хич мя не топли.

Дето поминеш страхоте, чюдо!

Дома отидох; майка я няма.

Кофар намерих; счюпям кофарът,

Па ся пребличам. Изскачам, тичам.

Къде да ида? Пушките пукат.

Окол уши ми свистят крошуми;

А пред очи ми пращат гюлета,

Градът кръстосват земята ровят.

Мало голямо припнали бягат.

Хващам по крайта къде Гебранът.

Влязох в махлата, дето конакът.